

ЗУСТРІЧ з подругою дитинства Світланою, яка з сім'єю відвідала нещодавно свою малу батьківщину — Тучин, настільки мене вразила, що я взялася за ручку та вирішила поділитися цим з читачами. Втім, воно й не дивно. Адже Света вже десять років мешкає в Німеччині, а її життя — якраз те, про що ви пишете під рубрикою «Наші за кордоном».

В далекі 60-ті ми зі Світланою відвідували дитячий садок. Відтак разом із старшою сест-

1986 року світ побачила їхня донька, яку молоді вирішили назвати Марія-Теодора. Але батькам було відмовлено зареєструвати дитину з подвійним ім'ям.

Наші за кордоном

«Миру вам і злагоди, земляки!»

рою Галиною вона вчилася у школі. Дівчата-відмінниці перейняли від мамі вміння шити, в'язати, вишивати, самостійно моделювати собі одяг. Обоє закінчили школу з золотими медалями.

У 1979 році Світлана поступила у Львівський політехнічний інститут і стала вивчати спеціальність «Прикладна математика», позаяк з дитинства мріяла здобути фах програміста. Там же, у Львові, навчалася і сестра Галина. Правда, не в політехніці, а на хімічному факультеті університету.

Упродовж шести років навчання Света опанувала «мову» комп'ютера, щоб стати висококваліфікованим спеціалістом. Згодом познайомилася зі студентом механіко-машинобудівного факультету свого інституту Ігорем, уродженцем Стрийського району, що на Львівщині. Невдовзі й одружилися.

Тож це вдалося зробити тільки за кордоном.

Після закінчення інституту молода сім'я проживала у Львові. Обоє працювали інженерами за спеціальністю: Ігор — на заводі «Автонавантажувач», а Світлана — в науково-дослідному інституті «Електрон».

Так склалося життя, що у травні 1991 року сім'я полишила Радянський Союз і перебралася у західнонімецьке місто Ганновер. Дитині виповнилося на той час п'ять літ. Перший рік перебування за кордоном був присвячений вивченню німецької мови. Ігор зі Світланою відвідували курси для емігрантів, а Марія-Теодора — приватний дитячий садок, де також вивчала ази нової для неї мови.

Спочатку проживали в гуртожитку, а пізніше — наймали квартиру.

Ще пізніше відвідували спеціалізовані курси з вивчення німецької за професією. Ігор

опанував мову настільки досконало, що став працювати і наразі трудиться перекладачем з української, російської і польської мов. Перекладав навіть на всесвітній виставці в Ганновері «Експо-2000» для делегацій різних країн, в тому числі української у складі тепер уже колишніх прем'єр-міністра В.Ющенка, міністра культури Б.Ступки та інших.

Нині Світлана працює в головному міському управлінні (мерії) програмістом. Сім'я придбала нову квартиру, має хороший автомобіль, оскільки багато подорожує світом. Побували у багатьох країнах: Італії, Іспанії, Португалії, Франції, Чехії, Ізраїлі, проводячи таким чином свої відпустки.

Гордість батьків — їхня донечка, гарна, розумна, вихована дівчинка. Дора закінчила 9 клас гімназії. Науку сприймає дуже добре, грає на піаніно, займається образотворчим мистецтвом і скульпу-

птурою, відвідує з батьками українську громаду при православній церкві у Ганновері.

Дуже любить Марія-Теодора вивчати мови. Знає, крім української і російської, німецьку, англійську, французьку, вчить латинську і японську.

Сестра Світлани Галина з донькою Дарією і мамою, які кілька разів провідували своїх рідних за кордоном, розповідають про високий рівень життя і культури німців. Щодо моїх співрозмовників Світлани й Ігоря, то вони щиро вітають своїх земляків, однокласників, учителів та бажають українській землі і людям миру, злагоди, здоров'я і процвітання.

Надія ЯНЧУК,
жителька с. Тучин.

● Авторка (справа) зі своєю подругою Світланою у Тучинському дитсадку.

● Марія-Теодора, Ігор і Світлана під час подорожі світом.